

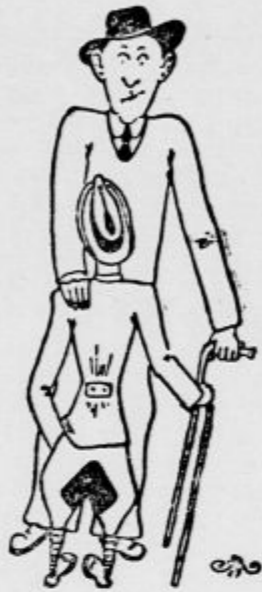

ANEKDOTA

Angleški admiral Delonge je imel lepo hčerko. Vanjo se je zaljubil mlad mornariški poročnik in je prosil admirala za njeno roko.

VSAK DAN ENA

Mislite, da morejo Martovci poslušati naš radijski program? Izključeno! Saj vendar ne morejo ozemljiti!

Il primo che passa consiglia...

Prvi mimoidoči svetuje...

vai incontro alla Fortuna! Con un piccolo sacrificio di 12 Lire puoi svegliarti milionario fra qualche settimana.

pojdi Sreči nasproti! Z malo žrtvijo 12.- lir se čez kak teden lahko zbudiš kot milijonar.

DARUJE MILIJONE a chi acquista un biglietto per L. 12.- DARUJE MILIJONE onema, ki si nabavi srečko za L. 12.-

Mali oglasi

Službo dobi Beseda L. 0.60, taksa 0.60 za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Vajenci (-ke) Beseda L. 0.60, taksa 0.60 za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Poštna služkinja za vsa domača dela doma in v službi. Naslov: Poljanska cesta št. 68. Predstaviti se popoldne od 16. do 18. ure. 10896-1
Upokojenec samski, se sprejme v pomoč gospodarstvu. — Hirana in stanovanje v hiši. Naslov v vseh posl. Jutra. 10900-1
Postrežnico iščem za nekaj ur dneвно. Koblarjeva 15. 10911-1
Služkinjo za kuhinjska in vsa domača dela išče 3 članška rodbina. Naslov v vseh posl. Jutra. 10912-1
Službe išče Beseda L. 0.60, taksa 0.60 za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Dobra frizerka išče službo za takoj ali po dogovoru. Ponudbe na ogl. odd. Jutra pod »Dobra moč«. 10898-2
Pouk Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Klavirsko harmonika in klavir ponuja gospa po hitri in uspešni metodi. — Pride tudi na dom. Naslov v vseh poslovnicah Jutra.

INSERIRAJ V »JUTRO«!

Lep uspeh milanske policije

Dne 31. julija se je nekaj milanski trgovec oglasil v banki in dvignil 75.000 lir gotovine in nekaj bančnih nakazil za še mnogo večje vsote. Vse to bogastvo je zlozil v aktovko in odšel. A komaj je stopil na cesto in se začel ozirati za taksijem je stopil preden simpatičen, eleganten, visok gospod z očali in ga opomnil, da ima na hrbtu velik oljnat madež. Neznane je bil zelo ljubezniv in se mu je ponudil, da mu madež očisti. Medtem ko si je dal opravka z njim, sta se kraj njiju ustavila še dva druga gospoda in spregovorila nekaj malo besed k dogodku, kakor je to že navada na cesti. Mimogrede sta še pomagala čistiti, bili so vsi trije v resnici od sile prijazni. Trgovec se je iznebil madeža in se zahvalil, a ko je nekaj trenutkov pozneje sedel v avto, je opazil, da se je med vso to nezgodo — znebil tudi bogastva, ki ga je nosil s seboj. Ko je v avtomobilu pogledal aktovko, se mu je zazdelo nekam tuja, a ko jo je odprl, je našel v njej samo makulturni papir. Vsi trije neznanci, ki so mu pred banko pomagali čistiti navidezni madež, so bili domenjani lopovi, ki so ga z resnično izvirnim trikrom oropali težkih tisočakov. Medtem ko so si dajali opravka z madežem na njegovem hrbtu, mu je eden izmed njih za trenutek podržal aktovko, potem pa mu je v zameno vrnil svojo, njegovi na las podobno aktovko z ničvrednim papirjem. Trgovec, je vso reč, razume se, takoj javil policiji in v sredo zjutraj je policija aretirala vse tri. Trojico je vodil že večkrat kaznovani 45-letni Alessandro Sartori. Z njim pa sta bila dva tovariša v starosti 58 in 64 let. Ko je policija pri Sartoriju napravila hišno preiskavo, je našla več aktovk, napolnjenih z makulturnim papirjem, pripravljenih za nove pustolovščine.

Nekaj drobiža

V Poznanju so se merili nemški in hrvaški amaterski boksarji. Nemci so zmagali s precejšnjo premočjo v vseh kategorijah z 12:4 točkam. Edino zmago je spravil za hrvaške borca Maglica

Oglasi v »Jutru« imajo vedno uspeh!

Kupim Beseda L. 0.60, taksa 0.60 za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Miniaturno elektr. železnico Märklin »O« kupim. Ponudbe na ogl. oddelk Jutra pod »Märklin O«. 10703-7
Kovčeg še star izdelek, usnjat ali drugačen, kupim. — Ponudbe z navedbo velikosti in cene pod šifro »Samo brezhiben« na ogl. odd. Jutra. 10892-7
Največ oglasov ima »JUTRO« (inserirate torej tudi VII)
Oblačila Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Trenčkot za srednjo postavno ugodno prodam. Ponudbe pod »Zelo dobro ohranjen« na ogl. odd. Jutra. 10904-13
Pohištvo Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Krasno spalnico iz belega javorja, kompletno, prodam. Naslov v vseh posl. Jutra. 10906-12
Spalnico orehova imitacija, malo rabljeno, na novo lakirano, prodam za polovično ceno: Pohištvo Gluhak, Florjanska 19. 10917-12
Elegantno spalnico iz orehove korenine in drugo pohištvo prodam pod ceno Pohištvo Gluhak valed opustitve lokala, Florjanska 19. 10916-12
V najem Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Zobno ordinacijo z opremljenim stanovanjem dam v najem ali prodam. Naslov v vseh posl. Jutra. 10909-17
Lokali Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Večji trgovski lokal z nekaj skladišči iščem za takoj. Eventualno prevzajem inventar. — Ponudbe na ogl. oddel. Jutra pod »Trgovina 1942«. 10914-19
Posest Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Lepo parcelo po zelo nizki ceni prodam. — Ponudbe pod »50.000« na ogl. oddelk Jutra. 10895-20
Stanovanja Beseda L. 0.60, taksa 0.60, za dajanje naslova ali za šifro L. 3.-
Dvosobno stanovanje išče dvočlanska družina za takoj ali pozneje. — Plačam 3 mesece naprej. Ponudbe pod »Čista« na ogl. odd. Jutra. 10890-21a

Izgubljeno Zlato broško sem izgubila v nedeljo 16. t. m. od 16-18 na cesti od Karmelčank na Selu do gostilne »Sedmica«. Ker je drag spomin, prosim najditelja, da jo vrne proti dobri nagradi v ogl. odd. Jutra. 10899-28
Izgubil sem 15. t. m. šepno uro v tivolskem drevoredu. — Najditelj naj jo odda proti nagradi v ogl. oddelku Jutra. 10903-28
Bela rokavica usnjena, desna, se je izgubila na poti proti Vesovi ulici 2. Odda naj se tam v vintoču. 10913-28
Obri Anton Kovačič, splošno pekarstvo, se sprejemajo vsa naročila v restavraciji »Sedmica« pri blagajničarki. Prosim stranke, da se poslužujejo tega naslova. 122-30
Informacije Dobrim srcem se priporoča velik rezež, ki je brez vseh sredstev, brez obleke in perila, navezan zaradi boleznih zgolj na tujo pomoč. — Franc Bardek, Wolfova 12, dvorišče. 10910-31

Vsemogočnemu se je zdelo prav in je poklical k Sebi po kratkem in hudem trpljenju svojo verno in zvesto družabnico, ženo, sestro, sestrično, teto, gospo KOJIČ MARIJO vdovo KOSMAČ roj. LEBEN
Neizmerno potrdi sporočamo to žalostno vest vsem sorodnikom-prijateljem in znancem.
Predragi pokojnico smo položili k večnemu počitku v nedeljo 16. t. m. ob štirih popoldne. Spremlili smo jo iz hiše žalosti na pokopališče k Sv. Križu. Slovesna sv. maša zadušnica je bila v ponedeljek 17. t. m. v cerkvi sv. Male Terezike na Kodeljevem, ki jo je pokojnica srčno ljubila.
Vsem, ki so darovali cvetje in prišli spremiti blago pokojnice na njeni zadnji poti, srčna hvala.
Posebej hvala za skrb docentu dr. Matku, dr. Pavšiču, ki je storil vse, častitim sestram v štajmerjevem domu, ki so pokojnici lajšale zadnje ure, ter pevcem in pevkam Mladinskega doma, ki so se od pokojnice poslovili s pesmijo.
Vsem še enkrat prisrčna hvala!
LJUBLJANA, BOROVNICA, VRHNIKA, 17. avgusta 1942.
ŽALUJOČI MOŽNIKO, BRATFRANČIN OSTALO SORODSTVO.

H. de Vere Stapcoole:

OTOK BISEROV

Roman
Gornji rob sonca se je bil ta čas skrilit za obzorjem, in v trenutnem somraku, ki nastopi, preden se vžgo zvezde na nebu, je Floyd zagledal v veliki daljavi šalupo z razpetim jadrom. Potem je prišla noč, in ob zori šalupe ni bilo več videti.
Ko se je drugi dan svoje zapuščenosti prebudil iz spanja, je Floyd znova razločno videl vse te slike; do prejšnjega večera ni bil zatislil oči, a zdaj je čutil, da so se mu bili možgani vrnili v normalno stanje; spanec ga je bil okrepal, in tako je imel spet jasn pogled na minule dogodke in na svoj sedanj položaj.
Čoln je imel jambor in majhno jadro, ki je zdaj ohlapno viselo nizdol in nalahno plahutalo v toplem, stalnem vetru.
Spravil se je na noge, se oprjel jambora, da bi ohranil ravnotežje, in spustil oči po vodni širjavi. Vse štiri strani obzorja so plamenele v soncu, a nikjer v bleščeči sinjini ni bilo videti ne jadra ne ptičjih kril: povsod zgolj neskončno nebo in neskončno vodovje, oblit z živo svetlobo velikega, zlatega sonca.
Ko se je razgledal na vse strani, se je Floyd vrnil na svoj prvotni prostor v zadnjem koncu čolna ter pojedel za zajtrk kos prepečenca in nekaj mesa iz škatle, ki jo je z nožem srečno odprl. Nato si je

prizgal pipo, preložil sedež v zadnji konec in prijel za krmilo. Smer je bila postranska stvar, kajti Avstralija in Kitajska sta ležali daleč na zahodu, vsa ameriška celina na vzhodu. Spodnji arhipelag na jugu, upanje, da naleti na kak otok, pa je bilo povsod enako.
In tako je razpel jadro ter se pripravil Bogu.
II.
Otok.
Eno uro pred poldnevom je Floyd izpustil krmilo, vstal, se oprjel jambora in pogledal okrog sebe. Nato si je zasenčil oči z roko ter jih uprl naravnost v smeri kljuna. Tam se mu je zdelo obzorje pretirano in nebo je bilo točno nad tistim krajem čudno blede in svetlo. Ker je bil že večkrat videl košček neba v tisti značilni bleadini, si je precej mislil, da mora biti to odsev lagune kakega koravdnega otočka.
Ob tem pogledu mu je takoj pot orosil dlani: sedel je nazaj h krmilu in plul naprej.
Čoln je delal kake tri vozle na uro, in Floyd je računal, da do otoka ne more biti dalj kot deset milj. Če bi ga izmenada zajel vihar, kakor se rado zgodi na Pacifiku, bi ga utegnil, ako že ne potopiti pa vsaj zanesti daleč od kopne zemlje, ki jo je imel pred seboj. Toda veter je ostal zmerom enak, o kakem viharju ni bilo duha ne sluha, in ko je mladi človek spet pogledal na obzorje, je videl vrhove palm, ki so štrleli nad vodo, in... kaj je bilo to... pa menda ne ladja?
Res: nedaleč od palm so se poševno odražali na nebu jambori neke ladje. Morala je biti onesre-

čen brod. Ko se je Floyd čez eno uro znova vzdignil s klopi, je že lahko dobro razločil lezo kopnine.
Otok je bil zgolj velikanski koravdni obroč, ki je obdajal — kakor je pozneje dognal — miljo široko laguno; vendar ni bil raven, kajti tu pa tam se je dvigal v velikih skalnatih gmotah, pokritih s palmami ter artovimi in hotovimi drevesi. Nedaleč od vrzeli v čerih, proti kateri je zdaj Floyd krmaril, je ležala docela na suhi koravdni skali pohabljen dvestotonska jadrnica.
Čprav je bilo morje mirno, je okrog čeri vendar kipel odboj. Slišati je bilo kakor bučanje orgel, in dasi se je napev te godbe dvigal in padal, utihnil ni nikoli; bil je pesem, ki se je iz veka v vek razlegala okrog koravdnega otočka. Ko je nato zaplul med čeri in se je odprla pred njim laguna, je postalo bučanje odboja nekoliko tišje, in čoln se je nehal zibati sem ter tja.
Pred njim se je razgrinjala velika sinja ploskev, mirna kakor jezero poleti; breg, ki ga je obdajal, je kazal široke plaže iz belega koravdnega peska in velike omote zelenja: gruce dreves, po večini palm, rahlo se zibajočih v topli sapi, ki je nieno dihanje tvorilo na prostrani laguni vijoličasta polja.
Bolj nenavaden kraj si je bilo težko zamisliti na svetu.
Floyd se je ozrl na okrog po peščini, si zasenčil oči, da bi bolje videl, nato pa okrenil čoln na levo. Daleč tam na obali je v vetru nekaj drhtelo: bilo je platno preprostega šotora, pred katerim je stala moška postava in mahala z roko: zraven mo-

škega je ždela na pesku, druga, manjša postava, ki jo je bilo težko razločiti.
Floyd je takoj spravil ti dve postavi v zvezo z razbitino jadrnice: očitno sta bili ostanek ponesrečene posadke. Ko se je nekoliko približal, je že jasneje razločil moškega v dvomljivo beli obleki. V postavi na pesku je spoznal dekle: malone takisto rjava kakor moški, je sedela z rokami sklenjenimi okrog kolen.
Mladi človek je podrl jambor in prijel za vesla. Še minuto, pa je hrbtica čolna zaškripala na pesku, in Floyd je skočil na breg, da ga potegne na suho.
Preden sta izpregovorila besedo, sta moža zavlekla čoln tako daleč od vode, da ga plima ni mogla odnesti. Lahko je bilo spoznati, da sta oba mornarja.
»Tako bo dobro,« je rekel bradat mož v beli obleki. »Kaj vruga vas je prineslo semkaj?«
Floyd mu je položil obe roki na rame.
»Bog nebeški!« je dejal. »Nisem mislil, da bom še kdaj videl živo bitje!...«
»Torej se vam je ladja potopila?«
»Da, ogenj jo je uničil. Ime ji je bilo »Cormorant«; plula je iz San Francisca v Papitonž. Alkohol pa ogenj...«
Tedaj je premolknil. Pogledal je bil dekle, ki se je bilo nekoliko premaknilo; zdaj je strmelo vanj z očmi, v katerih ni bilo ne posebnega zanimanja ne kdovekaj vznemirjenosti; s širokimi očmi človeka, ki opazuje plamen ognja ali predmet v veliki daljavi.